ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Καλούμε σε συγκεντρώσεις και πορείες την Παρασκευή 25 Νοεμβρίου
Στην Αθήνα στις 6:30 μ.μ. συγκέντρωση στην πλατεία Ομόνοιας

Η 25η Νοέμβρη είναι η παγκόσμια **ημέρα για την εξάλειψη της βίας** ενάντια στις γυναίκες, ωστόσο επανανοηματοδοτούμε την ημέρα ως ημέρα συνολικά ενάντια στην έμφυλη βία, η οποία περιλαμβάνει όχι μόνο τη βία απέναντι στις γυναίκες αλλά και τη βία λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου. Η ημέρα αυτή μοιάζει να αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία καθώς πληθώρα περιστατικών ακραίας σωματικής και ψυχολογικής βίας ενάντια σε γυναίκες και ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα στην Ελλάδα και παγκοσμίως έρχονται στην επιφάνεια σε καθημερινή βάση, επιβεβαιώνοντας αυτό που το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας έχει αντιληφθεί για τα καλά: η έμφυλη ισότητα, ακόμα και στις σύγχρονες αστικές δημοκρατίες που βαυκαλίζονται πως την έχουν πετύχει προ πολλού, υπάρχει μόνο κατ’ επίφαση.

Ο τελευταίος χρόνος σφραγίστηκε από συνταρακτικά γεγονότα, όπως η κρατική γυναικοκτονία της Mahsa Amini, η οποία δολοφονήθηκε στο Ιράν λόγω του «λάθους» τρόπου που φορούσε τη μαντήλα της, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν τεράστιες διαδηλώσεις που χτυπήθηκαν από το κράτος με μεγάλη βία αλλά και ένα αξιοσημείωτο κύμα αλληλεγγύης σε ολόκληρη τη γη. Η σοκαριστική επίθεση στα αναπαραγωγικά δικαιώματα των γυναικών στην καρδιά του καπιταλισμού από το Ανώτατο Δικαστήριο των ΗΠΑ που ανέτρεψε την πενηνταετή νομολογία της υπόθεσης Roe v. Wade ήταν ένα σημαντικό χτύπημα που ήρθε σε συνέχεια μιας παρόμοιας πρακτικής και σε άλλες χώρες και εντός της ΕΕ, δείχνοντας ότι η έμφυλη βία της απαγόρευσης των αμβλώσεων και της αναπαραγωγικής ελευθερίας των γυναικών δεν είναι κάτι με το οποίο έχουμε ξεμπερδέψει.

Και στην Ελλάδα, ωστόσο, οι γυναικοκτονίες αγγίζουν τρομακτικά νούμερα, ενώ το ίδιο συμβαίνει και με τους βιασμούς και τις σεξουαλικές επιθέσεις. Περιστατικά όπως ο βιασμός της Γεωργίας Μπίκα και η ενορχηστρωμένη συγκάλυψή του, ο ομαδικός βιασμός της 19χρονης από αστυνομικούς μέσα στο ΑΤ Ομονοίας αλλά και ο παιδοβιασμός και η μαστροπεία της 12χρονης στα Σεπόλια, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου και αποκαλύπτει τον τρόπο με τον οποίο η έμφυλη βία φωλιάζει, υποθάλπεται και συγκαλύπτεται από το κράτος και τις δομές του, από αστικά κόμματα, επιφανή πολιτικά πρόσωπα και επιχειρηματικούς κύκλους και κυκλώματα με εμφανείς σχέσεις με την πολιτική εξουσία. Δίπλα σε αυτά, η αθώωση των αστυνομικών, συνεργών στη δολοφονία του Ζακ/Zackie, οι προσπάθειες τρομοκράτησης μαρτύρων στη δίκη Λιγνάδη αλλά και πλήθος θυμάτων έκφυλης βίας που αποφασίζουν να καταγγείλουν το τι τους συνέβη, η κρατική καταστολή σε φεμινιστικές πορείες κ.ο.κ. είναι ενδεικτικά για τον βρώμικο ρόλο του συστήματος εξουσίας, από την αστυνομία έως τη δικαστική εξουσία και την κυβέρνηση.

Κοινωνική βάση για όλα τα παραπάνω είναι η **διπλή εκμετάλλευση των γυναικών** στην καπιταλιστική παραγωγή. Σύμφωνα με όλα τα στοιχεία ενώ η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας αυξάνεται για την ίδια εργασία οι γυναίκες παίρνουν 15% λιγότερο από ότι οι άντρες συνάδελφοί τους. Την ίδια στιγμή αυξάνεται η μερική απασχόληση και η ελαστική εργασίας, αλλά ανισόμετρα. Στην ΕΕ το 32% των γυναικών εργάζεται με μερική απασχόληση έναντι 9% των ανδρών.

Η κατάρρευση του κράτους πρόνοιας έχει μέσα στις σημερινές συνθήκες και σε συνδυασμό με τις αντιλήψεις σαν αποτέλεσμα να επωμίζονται οι γυναίκες ακόμα μεγαλύτερα βάρη στις πλάτες τους. Στη διάρκεια της πανδημίας, μαζί με την κορύφωση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, η τηλεργασία και γενικά η ρευστοποίηση του εργάσιμου χρόνου έπληξε διπλά τις γυναίκες που ως επί το πλείστον αναλαμβάνουν τον φόρτο της οικιακής

εργασίας. Η παρενόχληση στον εργασιακό χώρο και ο φόβος της απόλυσης αν την καταγγείλουν, παρά τις υποκριτικές εξαγγελίες του νόμου Χατζηδάκη δυναμώνουν.

Το κεφάλαιο διασπά διαρκώς τους εργαζόμενους αξιοποιώντας κάθε φυλετική, έμφυλη ή άλλη διαφορά. Πάνω σε αυτή την ανισότητα, πάνω στην βάση της διπλής εκμετάλλευσης υψώνονται και αναπαράγονται οι προκαταλήψεις, οι πατριαρχικές σχέσεις εξουσίας και συμπεριφορές, οι αντιλήψεις ιδιοκτησίας της γυναίκας.

Αυτή είναι συνολικά **η κοινωνική και ιδεολογική βάση της ολοένα και αυξανόμενης βαρβαρότητας και της διαρκούς επίθεσης στις γυναίκες, τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα και συνολικά τους καταπιεσμένους**. Δεν είναι καθόλου τυχαία και συνδέεται με την προσπάθεια του καπιταλισμού να κερδίσει έδαφος μετά από τις αλλεπάλληλες κρίσεις που υπέστη και πολύ περισσότερο στη τωρινή πολύπλευρή του κρίση η οποία εξελίσσεται και σε κρίση των διαπροσωπικών σχέσεων. Η επίθεση σε κεκτημένα δικαιώματα αιώνων είναι ο τρόπος του να διευρύνει το πεδίο και τους τρόπους κερδοφορίας του, να διασπάσει και καταστείλει την εργαζόμενη πλειονότητα.

Ιδιαίτερη σημασία έχει το τελευταίο διάστημα μια ολόκληρη εκστρατεία κανονικοποίησης της πιο άγριων μορφών εκμετάλλευσης του γυναικείου κυρίως σώματος. Τα ιδιωτικά κανάλια πλημμυρίζουν ριάλιτυ που κυριολεκτικά ξεφτιλίζουν το γυναικείο φύλο παρουσιάζοντας τις γυναίκες άλλοτε σαν κυνηγούς και διεκδικητές του «άντρα», «ικανές για όλα» άλλοτε σαν πορνογραφικό θέαμα. Σε αυτά τα πλαίσια ακόμη και η πορνεία, η πιο βάρβαρη εκμετάλλευση του γυναικείου σώματος, προπαγανδίζεται σαν επαγγελματική διέξοδος ντυμένη με τις θεωρίες περί της «αυτοδιάθεσης του σώματος»!!

Η ιδεολογική επίθεση λοιπόν απέναντι στις γυναίκες είναι διπλή. Από την μια η εκκλησία και η ακροδεξιά εξαπολύουν μια εκστρατεία πρακτικής και ιδεολογικής επίθεσης με κέντρο την αντίληψη πως η γυναίκα είναι ιδιοκτησία του άντρα και ο φυσικός της ρόλος είναι η αναπαραγωγή και η φροντίδα της οικογένειας, κάτι που νομιμοποιεί την καταπίεση και την έμφυλη βία σε ό,τι «παρεκκλίνει». Από την άλλη οι φιλελεύθεροι αστοί θεωρούν ότι η γυναίκα όπως και ο άντρας πραγματώνεται στην δουλειά και την καριέρα. Στο όνομα της «ισότητας» ανατρέπουν κάθε κατακτημένο δικαίωμα του εργατικού κινήματος (άδειες μητρότητας, μικρότερα όρια ηλικίας σύνταξης κλπ.) οδηγώντας σε μια εξίσωση στην βαθύτερη εκμετάλλευση. Κοινή βάση και των δύο αντιδραστικών ρευμάτων είναι η εκμετάλλευση του κεφαλαίου, στην παραγωγή, την αναπαραγωγή, τον πολιτισμό,

Για αυτούς τους λόγους ο αγώνας ενάντια στην έμφυλη βία και καταπίεση δεν

μπορεί παρά να έρχεται σε σύγκρουση με τον πυρήνα της ίδιας της εκμετάλλευσης και συνολικά με τον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας. Το νεολαιίστικο και εργατικό κίνημα σε κοινή πάλη με το ριζοσπαστικό, ταξικό φεμινιστικό κίνημα μπορεί και πρέπει να εντάσσει οργανικά στην πάλη του την ανατροπή των έμφυλων διακρίσεων και της έμφυλης βίας, των σεξιστικών αντιλήψεων και των πατριαρχικών σχέσεων εν γένει. Η ισότητα, ο αλληλοσεβασμός, η αυτοδιάθεση και εν τέλει η χειραφέτηση της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων είναι ο δρόμος που διαλέγουμε απέναντι στην πραγματικότητα της καπιταλιστικής σήψης και της βαρβαρότητας.

Σε αυτό το πλαίσιο παλεύουμε για:

- **Δημόσιες δωρεάν δομές στέγασης, οικονομική και ψυχολογική υποστήριξη στα θύματα έμφυλης βίας**
- **Συμβουλευτικά κέντρα κατάλληλα στελεχωμένα με μόνιμο προσωπικό**
- **Νομική κατοχύρωση του όρου γυναικοκτονία**
- **Ανατροπή των πολιτικών κυβέρνησης, ΕΕ για τον έλεγχο των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων των γυναικών**
- **Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Κανένας αποκλεισμός από την εργασία λόγω φύλου, ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού**
- **Καμία ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού, τον σεξισμό την ομοφοβία, την τρανσφοβια.**
- **Παλεύουμε για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας, απαλλαγμένης από κάθε μορφή έμφυλης βίας και διακρίσεων. Για μια σύγχρονη κομμουνιστική κοινωνία.**